

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 6. SZÁM 2008. MÁRC. 9

Kedves Testvéreim!

Bizonyára megfigyeltétek, hogy az előbb felolvastam a levél feladóját, a címzettet és a köszöntést is. Miért volt okom arra, hogy ne a 2. verstől kezdve olvassam az Igét, onnan, hogy „*Teljes örömmel tartásátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.*”? Hát nem itt kezdődik a levél tulajdonképpeni szövege? Ahhoz, hogy ez ne legyen zavaró, a görög szöveget kell alapul vennünk. Egy klasszikus görög levél elejét hall-

nincs különbség. Csak annyit tudunk meg, hogy a diaszpórában, a szórványban élő keresztyéneknek szól a levél. Olyan helyre ír Jakab, ahol a keresztyén ember és az egyház nincs otthon, nincs a saját környezetében. Nem Isten országában él, még csak nem is az Ígért földjén, sőt ebben az időben az Ígért földje sem nevezhető Isten országának. A levél tehát olyanoknak szól, akik a hitük által valamiféle jövevényekként vagy vándorokként élnek itt. Egyrészt itt vannak egy világban, amellyel nem tudnak teljesen azonosulni, másrészt

Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, üdvözlését küldi a szórványban élő tizenkét nemzetségnek. Teljes örömmel tartásátok, testvéreim, amikor különféle különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.

Jak 1,1-4

hattuk az imént. Benne szerepel, hogy ki ír kinek, és a köszöntés: legyetek üdvözölve. Pál apostol köszöntéséhez szokott fülünknek talán túl kevés és túl egyszerű is ez az imént hallott köszöntés. A levél szerzőjéről sem tudunk meg semmi nagyon konkrétat. Ami kiderül, az az, hogy keresztyén levélíróval van dolgunk, aki nem hivatalos személyként ír egy levelet. Sőt a levélíró még csak levélként címezte sem nevezi meg konkrétan. Ehelyett az ószövetségi Jákób és Jákób tizenkét fiának képével játszik – a görögben a Jakab és a Jákób név között

tagjai egy világnak, Isten országának, amely felé még csak haladnak, még csak úton vannak oda. Ahogy ezt egy spirituálé fogalmazza meg találóan: „*Mint árva vándor, járom utam. Oly elhagyott a zord világ! Az ösvény szűk és csupa tövis: bú, baj, sötét szomorúság, de vár reám szép égi hazám, hol minden bánat véget ér, felejtve kint, letéve terhét, a fáradt vándor hazatér.*” Amíg azonban a gyülekezetek tagjai számára ez az árvaság, elhagyottság kézzel fogható, addig az a valóság, hogy ők Isten országának tagjai, inkább „virtuális”.

Ezeknek az elszórattatásban élő fiaknak ír Jakab. Nem hittestvérként ír, hanem lelki atyaként. Ilyen autoritásként üdvözlőli Jakab a szórványban élő testvéreket. Amíg a csehek üdvözlésként egészséget kívánnak egymásnak, a sémiták békeséget, addig a görögök életörömet. Az itt található görög ige azt jelenti: „örülni”, „örvendeni”. Így Jakab már az üdvözléssel is előkészíti a talajt a mondanivalója számára. Azt mondja ugyanis: „Örüljete és a legnagyobb örömet jelentse számátokra, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek.” Hasonlít ez az Ige az ószövetségi bölcsességirodalomban, vagy akár a Hegyi beszédben található mondásokhoz. De például a Hegyi beszéd boldogmondásait is csak az érti meg, aki nem áll meg az ellentmondásnál, amely rögtön feltűnik, hanem hajlandó mélyebbre ásni. Ha még ilyen nagy is az ellentmondás ebben az Igében, valami értelmét csak kell hogy lássam a megpróbáltatásnak! Próbáljuk meg megtalálni a választ arra, hogy mi lehet a kísértés célja. Ehhez el kell képzelnünk azt a helyzetet, amelyben a levél olvasói voltak. Egy maroknyi keresztyén egy nagy pogány tengerben. Vagy talán nem is jó kifejezés ez a maroknyi, mert lehet, hogy nem volt megszerveve a gyülekezet. Talán csak egy-egy család volt, akiknek az lehetett a vigaszuk, hogy esetleg valahol nem is olyan messze tőlük él még egy pár testvér. Ha már ennyire kilógnak a nagy tömegből és ezzel lépten-nyomon konfrontálódniuk kell, akkor legalább tudhatják, hogy valaki imádkozik értük.

Jakab levelében soha nem olvashatunk kimondottan keresztyénüldözésekről, csak súrlódásokról és ezek is mind a kétféle világhoz való tartozásból adódnak. Az egyszerű emberi logika azt a tanácsot adná, hogy ha valahol idegenben vagy, akkor próbálj meg beolvadni a tömegbe és lehetőleg észrevétlenné válni. Próbálj meg úgy viselkedni, hogy ne akadjanak gondjaid és ne hívd fel magadra a figyelmet. Ehelyett Jakab valami teljesen mást mond: „Gondjaitok és nagy nehézségeitek lesznek, kísérteni fognak benneteket, de örüljete ezeknek.” Amit itt a görög kifejez, az nem egyszerűen csak kísértést jelent. Nem csupán azt jelenti, hogy valami annyira vonzóvá válik számomra, hogy nem fogok tudni ellenállni. Például, hogy fogyókúra alatt megeszek egy egész süteményt, leszokóban a cigarettáról rágyújtok, a legnagyobb hajtásban picit lefekszem pihenni. Az Újszövetség nyelvezetében az itt szereplő szó sokkal drasztikusabb dolgot jelent: azt ígéri Jakab, hogy a keresztyén ember életében olyan élethelyzetek jönnek, amelyek messze túlnőnek az emberen, meghaladják a fizikai és értelmi képességeit, és ember nem fog látni abból a helyzetből kiutat. De Jakab a lesújtó hír mellé biztatást is csatol: Ne úgy vegyétek ezeket az élethelyzeteket, hogy most valami szerencsétlenség vagy katasztrófa ért titeket, hanem úgy, hogy próbára tehetitek magatokat, vagy ma, amikor mindenki tesztelni akar minket, azt is mondhatjuk, hogy letesztelhetitek magatokat. Így megtudhatjátok, hogy mi lakik bennetek. Megtudhatjátok, hogy az az

evangélium, ami megváltoztatta az éle-
teteget, új értelmet adott neki és új kez-
detet hozott, elég szilárd-e számotokra.
Képes-e Isten ember számára megold-
hatatlan helyzetben megoldást hozni?
Jakab most jut el ennek a próbatételnek
az értelméhez: megértitek, hogy hitetek
bizonyítása állhatatosságot eredményez.
Bizonyítanom kell a hitemet? Hát akkor
mégis kellene a cselekedetek ahhoz,
hogy üdvözljek? Nem elég a hit? Pedig
nekem azt mondták, hogy ha hiszek, az
elég ahhoz, hogy a mennybe jussak.
Testvéreim! A hit mindig egy kapcsola-
t. Mégpedig mindig Isten és ember ka-
pcsolata. Jakab azt mondja, hogy a pró-
batételeken, kísértéseken való túljutáskor
nem is annyira az ember kerül előtérbe.
Nem arról van szó, hogy én mindenki-
nek bemutatam az én nagy hitemet és
azzal elkápráztatom mindenkit. Itt az bi-
zonyosodik be a számomra, hogy amiben
hittem, vagy sokkal inkább Akinek hit-
tem, az hogyan képes engem megtartani.
Jakab a mai fogyasztói társadalmunk-
ban is nagyon aktuális dolgot ajánl:
Örüljétek, ha problémákba kerültök,
akár olyan nagyokba is, amelyek
kilátástalannak tűnnek, mert legalább
kipróbáljátok, hogy az, amiben hisz-
tek, méltó-e. Így kerül egymás mellé
az isteni és az emberi oldal. Így került
egymás mellé a hit kapcsolatában az,
hogy Isten megtart teljesen reménytelen
helyzetben is, és ennek az emberi olda-
la is: ti képesek vagytok-e kitarítani?
Mit használ nekünk, ha kitaritunk? Az
Ige azt írja, hogy ha kitaritunk, valami
fontosat nyerünk. A újfordításban azt
találjuk, hogy „állhatatosságot nyerünk”,

Károli úgy fordítja, hogy „a ti hiteteknek
megpróbáltatása kitarítást szerez”.
Összefoglalva, mi az a tanács, ame-
lyet Jakab a szórványban élő keresz-
tyéneknek ad: Bármilyen gondba
kerültök, lehet ezt a gondot próbaként
értelmezni, amelyben arra adhattok
magatoknak választ, hogy Kibe vetitek
a ti bizalmatokat és Kire hagyatkoz-
tok. Ha az, amiben hisztek, valóban
igaznak bizonyul, akkor az úgy nyil-
vánul meg, hogy megtart titeket és ti
kitartotok. Ilyen kitarítást és tapasztala-
tot nyerhettek. És ez a kitarítás eljuttat-
hat titeket a végső célig: tökéletesekké,
hibátlanokká, vagy ahogy a görög-
ben szerepel, felnőttekké válhattok.
Kell a fiatal egyház tagjainak nagyobb
bízgatás? Vagy akár nekünk, akiknek itt
Csehországban azzal kell majd sokat
küzdenünk, hogy ami egyház, az csak
rossz lehet? Bármit fogunk akarni intézni,
kevés lesz a segítő kéz. A mi helyzetün-
ket is csak Isten oldhatja meg. Biztosan
nehéz lesz kitarítani egy ateista közeg-
ben, de szolgálatunkra szükség van.
Mint só és világosság, minden gyüle-
kezet ott kell hogy szolgáljon mások
javára, üdvére, ahol Isten rendeléséből
van. Így ez a gyülekezet is hiszem, hogy
nagy és nehéz gondjaiban meg fogja
tapasztalni azt, hogy az Úr csodásan
működik és keze nyomán számára
ott is élet terem, ahol egyébként nincs
megadva az élet semmilyen feltétele.

Amen

(Elhangzott 2008. március 2-án.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK:

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Bibliáóra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten vagy a kápolnában – vagy megegyezés szerint. **Rendkívüli próba: március 16-án** délelőtt a Teológián, és este, az istentiszteletet követően. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZETBEN TÖRTÉNT:

– **Ft. Erdélyi Géza**, Egyházunk püspöke **április 25-27-re** jelezte gyülekezetünk meglátogatását.

– A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinati Tanácsa **március 8-án ülésezett**. Reménység szerint megvitatta a Prágai gyülekezet helyzetét és döntést hozott a gyülekezet jövőjét befolyásoló, fontos döntésekben. A fejleményekről az Üzenet következő száma is be fog számolni.

– A gyülekezet énekkara **április 8-ra** tervezte be koncertjét. A kb. egy óráos előadásnak a Prágai Magyar Kulturális Intézet ad helyet. Kérjük a gyülekezet

tagjait, értesítsék az eseményről barátait, ismerőseiket. A bizonyágtételen túl ez az alkalom nyitást is jelent a prágai magyarság felé.

PROGRAMAJÁNLÓ:

– **Március 16, 14.00:**

II. RÁKÓCZI FERENC EMLÉKTÁBLÁJÁNAK MEGKOSZORÚZÁSA

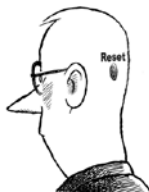
A koszorúzásra a Kisoldalon (Malá strana) kerül sor. Az ünnepségen **gyülekezetünk kórusa is fellép**.

BÖLCSESSÉGSAROK:

„Ha a barlanglakó nevetni tudott volna, a történelem másképp alakul.”

Oscar Wilde

ANEKDOTA:

Amikor a németek 1940-ben megszállták Párizst, Pablo Picassót beidéztek a Gestapo parancsnokságára.

– Maga az a Picasso nevű antifasiszta festő? – *kérdezte a kihallgató tiszt.*

– Igen, valóban festőművész vagyok – *felelte Picasso.*

Ekkor a tiszt elővett egy fotót, amely a háború borzalmait ábrázoló Guernica című festményről készült. A náci tiszt rámutatott a képre:

– Ezt maga csinálta?

– Nem – *rázta meg a fejét Picasso* – ...ezt maguk csinálták...

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz